

Publicerad 2016-01-28 21:12 av Gärdsmyg

Ingenting kan skada mig, för det kan bara du.

Kanske var jag galen fram till nu

Känslostyrd

Vansinnet tar vid där verkligheten mynnar ut.

Rädslan groor i ramens vassa karmar.

Om detta kallas livet har jag aldrig levt förut.

Gråter som ett barn i nattens armar.

Ågren gör sig påmind när Fru Insikt viskar fromt.

Att världen trots min frihet tycks bli trängre.

Om detta är att sakna har mitt huvud lämnats tomt.

Med viljan kvar som inte orkar längre.

Vad är det här för känsla som törs knacka på min dörr?

Jag känner inte till de dova slagen.

Om detta kallas kärlek har jag aldrig älskat förr.

Kom inte in, jag nekar morgondagen.

Ingenting kan skada mig för det kan bara du.

(Du som håller fast mig för att inte falla ner.)

(Ständigt blundar för att inte se det som jag ser.)

(Om detta kallas livet, vill jag inte leva mer.)

Kanske var jag galen fram till nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gärdsmyg med Poeter.se id #15071 innehar upphovsrätten